

durch MBu. 13, 1866. गुणतः R. 5, 13, 71. देशकालाभ्याम् in Ort und Zeit einen Vorsprung habend Kām. Nitis. 18, 54. प्रीति° mehr Liebe an den Tag legend als (abl.) R. 2, 53, 22. mit einem loc. hervorragend in, sich gut verstehend auf: न पापे ऽस्य मनो विशिष्टम् MBu. 4, 2125. mit einem gen. pl. der beste u. s. w. unter M. 7, 58. Bhāg. 1, 7. MBu. 2, 2406. Hariv. 7317. R. 5, 2, 12. mit einem abl. vorzüglicher, besser als M. 2, 85. MBu. 3, 12187. 13, 340. R. 5, 11, 22. Spr. 4923. (II) 48. 3360. भवद्विशिष्ट besser als du R. 3, 40, 33. 5, 53, 22. 69, 20. पापं भूणाकृत्याविशिष्टम् schlimmer als MBu. 12, 4011. विशिष्टतर 7, 4297. Çāṁk. zu Kūṇḍ. Up. S. 79. Märk. P. 111, 6. विशिष्टतम mit abl. MBu. 13, 851. Mrékū. 67, 5. — Vgl. विशेष, मन्त्राविशिष्ट. — caus. 1) näher bestimmen, charakterisieren: धातुना संयोगं विशेषयिष्यामः Pat. zu P. 6, 4, 82. Kāç. zu 4, 1, 163. Schol. zu 7, 3, 77. pass. Çāṁk. zu Bṛh. Ān. Up. S. 84. Schol. zu Kāṭṭ. Çr. 25, 4, 16. 11, 5. विशेषित H. 306. Çāṁk. zu Bṛh. Ān. Up. S. 61 (यथावि° zu lesen). 232. Comm. zu TS. Prāt. 14, 5. भिन्नं तु व्यचिक्त्वं विशेषितम् so v. a. भिन्न wird durch व्य° definiert Trak. 3, 1, 18. — 2) Jmd bevorzugen: श्रीवद्भिर्भागे तु पिता नैकं पुत्रं विशेषयेत् Kāṭṭ. in Dājabh. 93, 11. fg. कारणाच्च विशेषितः Kām. Nitis. 17, 33. als besser erscheinen lassen: समागमा ऽपि विरुद्धं विशेषयति Spr. 3019. विद्यया क्षनया राजन्वयं नृभ्यो विशेषिताः so v. a. stehen wir über den Menschen MBu. 1, 6482. विशेष्यते hat eine hohe Bedeutung, gilt viel Spr. 1377, v. 1. — 3) es Jmd zuvorthun, übertreffen; mit acc. der Person MBu. 3, 14107 (विशेषयन् mit der ed. Bomb. zu lesen). 16449. 4, 125. 3, 7329. 7335. 7, 3231. 3242. 7923 (med.). 8603 (विशेषितुम् = विशेषयितुम्; statt पाण्डवस्य ist mit der ed. Bomb. पाण्डवं स्म zu lesen). 14, 107. 1329. मदनमपि गुणैर्विशेषयती Mrékū. 59, 14. mit acc. der Sache: लघुतां युगुधानस्य लाघवेन विशेषयन् MBu. 7, 4655. 12, 11869. पैर्मम पदानि विशेषयती Mrékū. 10, 22. विशेषित übertreffen: विशेषितस्त्वया दैत्येन्द्रः Hariv. 14032. मुरेश्वरस्य u. s. w. विशेषितास्त्वया यज्ञाः 14223. रक्ताशोकलताविशेषितगुणो विम्बाधरालक्तकाः Mālav. 40. — Vgl. विशेषक, विशेषण, विशेष्य. — प्रवि steigern, vermehren: प्रविशिनष्टि विधिर्मनसा रूतम् Uttarab. 79, 7 (102, 4, 5); vgl. Mālatim. 71, 8, wo st. dessen विशिनष्टि steht. — प्रतिवि, partic. °विशिष्ट vorzüglicher, besser: ततः MBu. 1, 4684. R. Gorr. 2, 53, 24. schlimmer: अतः प्रतिविशिष्टानि दुःखान्यन्यानि MBu. 4, 602. — Vgl. प्रतिविशेष. — सम्, partic. संशिष्ट übrig geblieben TS. 7, 3, 20, 1. शिष्याण Hariv. 7426 fehlerhaft für शिषान; s. u. 2. शा. 1. शिष्टै (partic. von 1. शास्त्र) P. 6, 4, 34. 8, 3, 60. 1) adj. a) angewiesen, befohlen, gefordert AV. 2, 29, 4. 5, 26, 4. उत्पत्ति° und उत्पन्न° von vorn herein gefordert Schol. zu Kāṭṭ. Çr. 1, 4, 16. 3, 3, 8. 3, 16. 5, 2, 7. 9, 10. — b) gelehrt, traditus: शिष्टे नाधीयते Kauç. 141. आचार्यशिष्टा या ज्ञातिः MBu. 12, 4008 (आचार्यशास्ता 3, 1691). AK. 3, 6, 25. — c) angewiesen: अपि चापि मया शिष्टैः (= मतो ऽधिकैः Comm.) कार्यं वो भर्तृशासनम् R. 2, 45, 9. — d) unterrichtet, gebildet, wohlgesittet; m. ein gebildeter Mann, ein geistig und sittlich hoch stehender Mann Çat. Br. 13, 1, 1. °संमत M. 3, 39. ब्राह्मण 12, 108. fg. Jāṇ. 1, 113. 150. MBu. 1, 35. अशिष्टानां निपत्ता हि शिष्टानां परिरन्तिता 6485. 3, 13763. fg. 3, 7103. शिष्टाकृति adj. 12, 4262. 13, 2408. 6299. शिष्टाचोर्षा (धर्म) 6454. R. 2, 31, 37. 44, 4. Spr. (II) 1169.

3034 (= Ragh. 1, 28). 3040. (I) 2985. Varāh. Brh. S. 19, 17. Kathās. 61, 188. शेषं तु शेषं शिष्टप्रयोगात् AK. 3, 6, 8, 46. मित्राणि तुल्यशिष्टानि von gleicher Bildung Märk. P. 24, 8. 37, 2 (Gegens. पाप). Pāṇāt. 92, 19. Hit. 93, 21, v. 1. °सभा कृत्वा 100, 15. Comm. zu TS. Prāt. 1, 1. शिष्टाचार m. und adj. MBu. 3, 13759. fg. 13, 2028. Ind. St. 5, 307, N. 3. 10, 98, N. Verz. d. Oxf. H. 208, a. 1. 263, b. 34. Müller, SL. 108. Sarvadarçanas. 137, 14. fg. अशिष्टव्यवहार Siddh. K. zu P. 2, 3, 27. — 2) n. Vorschrift über: ध्रुवशिष्टे ऽपरिषाम् RV. Prāt. 6, 12. Belehrung: शिष्टार्थम् (besser) शिष्टार्थम् ed. Bomb.; शिष्टार्थम् M. 4, 164 MBu. 13, 4991. — Vgl. देव°. 2. शिष्टै (von 3. शिष्य) 1) adj. übrig geblieben, übrig AV. 2, 21, 3. Çāṁk. Çr. 9, 3, 14. M. 3, 41. MBu. 3, 2299. Hariv. 12536. शिष्टान्नभोजन R. 7, 59, 2, 43. पितृदेवातिथिप्रेष्यशिष्टान्न Märk. P. 13, 52. Sarvadarçanas. 106, 20. fg. Benf. Chr. 296, 2. नालशिष्टाः कमलाकराः von denen nur die Stengel übrig geblieben sind R. 3, 22, 25. कृतशिष्टाः so v. a. dem Gemetzel entronnen MBu. 3, 2566. 11753. 15357. R. 5, 36, 119. कृतशिष्टानां गम्यधनानाम् so v. a. vom Raube verschont geblieben Daçak. 62, 1. — 2) n. das Uebrige, Rest, Ueberbleibsel Çat. Br. 11, 5, 4, 5. Sarvadarçanas. 73, 8. 78, 8. °भक्त m. das Essen von Ueberbleibseln Kāṭṭ. Çr. 25, 3, 11. शिष्टाशन Verz. d. Oxf. H. 30, b, 36. यज्ञशिष्टाशन Spr. (II) 78. 5023. Bhāg. 4, 31. कृतशिष्टाशिन MBu. 7, 2334. — Vgl. मधु°. शिष्टत्व (von 1. शिष्ट) n. Gelehrsamkeit H. 66. शिष्टि (von 1. शास्त्र) f. 1) Züchtigung, Bestrafung: शिष्टार्थम् M. 4, 164. MBu. 14, 888. — 2) Geheiss, Befehl AK. 2, 8, 1, 26. H. 277. शिष्य (wie eben) partic. fut. pass. P. 3, 1, 109. Vor. 26, 17. fg. 1) adj. zu lehren, tradendus: तदशिष्यम् P. 1, 2, 53. — 2) adj. zu belehren, zu unterweisen: अ° der nicht verdient unterwiesen zu werden Spr. (II) 720. 3378. — 3) m. Schüler AK. 2, 7, 10. H. 79. Halā. 2, 245. शिष्यो वेदविद्यार्थी। अन्तेवासी शिल्पशिष्टार्थी Mit. 267, 15. RV. Prāt. 13, 19. 13, 1. fg. Shadv. Br. 4, 1. Kauç. 139. 141. Gobh. 3, 3, 2. M. 1, 103. 2, 69. 140. 208. 242. प्रूढ° 3, 156. 4, 101. 114. 164. 175. 3, 81. 8, 70. 299. 317. 9, 187. MBu. 12, 4260. R. 1, 2, 5. 32, 5. 2, 54, 10. Kām. Nitis. 2, 4. Suçr. 1, 6, 11. 7, 5. 13, 2. 28, 20. Ragh. 1, 92. 2, 40. Çāk. 31, 1. 46, 5. Vikr. 33, 1. °परंपरा Sāṁkhjak. 71. Spr. (II) 4074. LA. (III) 87, 18. °कृत्या Pāṇāt. 2, 8, 27. 3, 9, 11. 17. Verz. d. Oxf. H. 43, a, 21. fg. 83, a, 20. 93, a, No. 149. गुरुशिष्य n. Lehrer und Schüler Spr. (II) 4638. am Ende eines adj. comp. f. आ Kathās. 20, 145. शिष्या f. Schülerin MBu. 1, 3286. Kathās. 13, 91. 20, 188. गान्धर्व° in der Tonkunst 11, 18. — Vgl. उप°, प्र°, मुक्त°. शिष्यक (von शिष्य) m. 1) Schüler Jāṇ. 2, 237. — 2) N. pr. eines Mannes Schiefner, Lebensb. 319 (89). शिष्यता (wie eben) f. der Stand eines Schülers: यद्यस्ति वाङ्मयमच्छिष्यता प्रति। तत्पुत्र्याः Kathās. 11, 27. शिष्ये गुरुतामेकः शेषास्तच्छिष्यतां व्यधुः 19, 75. एष मे शिष्यतां प्राप्तः Bhāg. P. 4, 2, 11. तम् — शिष्यतामनयत् Pāṇāt. 34, 11. शिष्यत्व (wie eben) n. 1) dass.: पौत्रानादाय कौरवान्। शिष्यत्वेन MBu. 1, 5212. मम शिष्यत्वमापन्नाः R. Gorr. 2, 51, 10. तद्गवत्समुपपन्नाः स्मः शिष्यत्वेन Suçr. 1, 1, 13. fg. — 2) das Nichtgelehrtwerden: अशिष्यत्वाद्भिद्भ्यः Kār. 2 zu P. 7, 1, 1. शिष्यधीवृद्धित्व n. Titel einer Schrift Verz. d. Cambr. H. 33.